

A TANTÁRGY ADATLAPJA

1. A képzési program adatai

1.1 Felsőoktatási intézmény	Babeş-Bolyai Tudományegyetem
1.2 Kar	Történelem és Filozófia Kar
1.3 Intézet	Magyar Történeti Intézet
1.4 Szakterület	Történelem
1.5 Képzési szint	Alapképzés (BA)
1.6 Szak / Képesítés	Történelem, Régészet, Levéltár, Művészettörténet

2. A tantárgy adatai

2.1 A tantárgy neve	Egyetemes történetírás						
2.2 Az előadásért felelős tanár neve	Dr. Lupescu Mária Magdolna egyetemi adjunktus						
2.3 A szemináriumért felelős tanár neve	Dr. Lupescu Mária Magdolna egyetemi adjunktus						
2.4 Tanulmányi év	I	2.5 Félév	I	2.6 Értékelés módja	Kollokv.	2.7 Tantárgy típusa	Alaptárgy/ kötelező

3. Teljes becsült idő (az oktatási tevékenység féléves óraszama)

3.1 Heti óraszám	3	melyből: 3.2 előadás	2	3.3 szeminárium/labor	1
3.4 Tantervben szereplő össz-óraszám	42	melyből: 3.5 előadás	28	3.6 szeminárium/labor	14
A tanulmányi idő elosztása:					óra
A tankönyv, a jegyzet, a szakirodalom vagy saját jegyzetek tanulmányozása					30
Könyvtárban, elektronikus adatbázisokban vagy terepen való további tájékozódás					20
Szemináriumok / laborok, házi feladatok, portofóliók, referátumok, esszék kidolgozása					20
Egyéni készségfejlesztés (tutorálás)					20
Vizsgák					15
Más tevékenységek:					
3.7 Egyéni munka össz-óraszama	70				
3.8 A félév össz-óraszama	42(fizikai)+70 (konven.) =112				
3.9 Kreditszám	4				

4. Előfeltételek (ha vannak)

4.1 Tantervi	<ul style="list-style-type: none"> a Történelem, Régészet, Művészettörténet és Levéltár szakos hallgatóknak kötelező a tárgy felvétele a tanulmányi szerződésükbe
4.2 Kompetenciabeli	<ul style="list-style-type: none"> a magyar és legalább egy idegen nyelv (angol, francia, német) ismerete erősen ajánlott

5. Feltételek (ha vannak)

5.1 Az előadás lebonyolításának feltételei	<ul style="list-style-type: none"> a jelenlét ajánlott
5.2 A szeminárium / labor lebonyolításának feltételei	<ul style="list-style-type: none"> 70%-os jelenlét kötelező a szemináriumi könyvészet ismerete kötelező aktív részvétel

6. Elsajátítandó jellemző kompetenciák

Szakmai kompetenciák	<ul style="list-style-type: none"> • fogalmi és tárgyi ismeretek elsajátítása • a tárgy ismeretéhez szükséges módszerek elsajátítása • a módszerek helyes használata a szakmán belül • történelmi tények megállapítása a források alapján • képesség az elsajátított információk továbbadására írásban és szóban, anyanyelven és egy választott idegen nyelven
Transzverzális kompetenciák	<ul style="list-style-type: none"> • az elsajátított alapismeretek felhasználása más, a történelemmel rokon szakterületek helyzeteinek, eseményeinek leírásában • a történelmi események elemzése, megfelelő értékelése, kontextusba helyezése • a történelmi művek értékelése a történetírás szempontjából, behelyezésük egy-egy történetírói irányzatba • esettanulmányok feldolgozása és értékelése

7. A tantárgy célkitűzései (az elsajátítandó jellemző kompetenciák alapján)

7.1 A tantárgy általános célkitűzése	<ul style="list-style-type: none"> • A diszciplína a múltról való elmélkedést tekinti feladatának. • Olyan kérdésekre próbál választ adni, hogy vajon a nyugati kultúrát, melynek mi magunk is részesei vagyunk Közép-Európában, miért érdekli ennyire a múlt, mi a magyarázata a történelmi művek ilyen páratlan népszerűségének és gazdagságának. A lehetséges válasz és egyben a diszciplína vonzereje is a kérdés rendkívüli komplexitásában rejlik. • A tantárgy időszerűségét az adja, hogy mikor a 20. század végén - 21. század elején oly sokat beszélnek a történettudomány válságáról, a történészek pedig újabb és újabb történetelméletekkel állnak elő a történetírás igazolására, és/vagy hogy megvédelmezzék tudományterületüket más diszciplínák hódításaitól, egy átfogó historiográfiai tantárgy keretében kísérletet tehetünk a történetírást a maga történetiségében szemlélni. • Az előadások és szemináriumok keretében sor kerül a történetírás egyes korszakainak és aspektusainak a számbavételére, a kiemelkedő történetírók munkásságának és alkalmazott módszereiknek a megismerésére. A téma bősége egyben korlátokat is szab, ezért csak a fejlődés főbb vonalait kerülnek bemutatásra.
7.2 A tantárgy sajátos célkitűzései	<ul style="list-style-type: none"> • A végső cél, hogy a hallgatók számára nyilvánvalóvá váljék: a történelem és a történetírók milyen szerepet játszottak a nyugati kultúra különböző társadalmában és korszakaiban. • Cél ugyanakkor megismertetni a hallgatókat a századok során kialakult történelmi iskolákkal, azok markáns egyéniségeivel, és bemutatni hatásukat a történetírás fejlődésére. • A történetírás különböző irányzatainak és szakaszainak ismeretén túl fontos célkitűzés továbbá, hogy a hallgatók a történelem természetét megértsék, a történetírás úgynevezett válságának dimenzióit realiztikusabban ítélik meg és nagyobb rálátással olvassák és értelmezzék a történelmi műveket. • Mindezen célkitűzések az elbeszélés, értelmezés, összehasonlítás, leírás módszerével érhetőek el.

8. A tantárgy tartalma

8.1 Előadás	Didaktikai módszerek	Megjegyzések
<p>1. téma (1. hét): <i>Bevezető gondolatok a történetírásról és a történetírás történetéről, a történetírás születése</i></p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: a történetírás, a történetírás története, a történetíró és szerszámoszládája, a történész mestersége</p>	Vetített előadás, kommunikáció	
<p>2. téma (2. hét): <i>A poliszok korának történetírói</i> (logográfusok, a polisz új története, korlátai és túl a polisz határain: a hellenizmus korának történetírása, képviselők: Hérodotosz, Thuküdidész, Xenophón)</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: tér és idő, ok és okozat, jó és rossz, szükségszerű és véletlen - gondolkodási kategóriák; az írás személyessé válása; a történelem humanizálása</p>	Vetített előadás, kommunikáció	
<p>3. téma (3. hét): <i>A római történetírás</i> (átmenet: görög-római történetírás, a köztársaság történetírói, a történetírók és a császárság, képviselők: Polübiosz, Sallustius, Titus Livius, Tacitus, Suetonius, Ammianus Marcellinus)</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: a hérodotoszi vagy a thuküdidészi út követése; <i>sine era et studio</i> elv (nem)alkalmazása; <i>ab urbe condita</i> kronológia; <i>annales, historia</i></p>	Vetített előadás, kommunikáció	
<p>4. téma (4. hét): <i>A keresztény történetírás</i> (kialakulása, a folytonosság kérdése, átmenet a középkori történetírásba; képviselők: Tertullianus, Lactantius, Euszebiosz, Szent Ágoston, Jeromos)</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: kereszténység; keresztény időszemlélet; tekintélyek; módszer: idézés; isteni gondviselés.</p>	Vetített előadás, kommunikáció	
<p>5. téma (5. hét): <i>A középkori történetírás</i></p> <p>(műfaji gazdagság, a középkori történetírás műhelyei, a keresztény témák továbbélése, kísérlet a császárság és a kereszténység egységének megteremtésére, tematikus történetírás, a városoknak múltja lesz, a középkori történetírás válsága; képviselők: Tours-i Gergely, Einhard, Freisingi Ottó).</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: évkönyv, geszta, életrajz, krónika; keresztény kronológia; egyetemes történet</p>	Vetített előadás, kommunikáció	
<p>6. téma (6. hét): <i>A humanista történetírás</i></p> <p>(paradigmaváltás - a történetírás elválik a teológiától, az emberek visszakapják múltjukat (lassan és fokozatosan megy végbe), itáliai reneszánsz történetírók, humanista irányváltás Itálián kívül, képviselők: Leonardo Bruni, Flavio Biondo, Niccolò Machiavelli, Francesco Guicciardini, Aenea Silvio Piccolomini, Thomas Morus, Johannes Sleidanus; esettanulmány: Lorenzo Valla, <i>Értekezés Konstantin állítólagos adományozási okiratának meghamisításáról</i>, 1440)</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: reneszánsz; humanizmus; antikvitás; vulgáris nyelv; forráskritika.</p>	Vetített előadás, kommunikáció	

<p>7. téma (7. hét): <i>A kritikai történetírás</i> (átmeneti jellegű történetírás az alapvetően történetellenesnek tekinthető középkor és a történettudomány teljes emancipációját eredményező XIX. századi historizmus között, a reformáció és reakciója, az ellenreformáció, paradigmaváltás, a tudományos történetírás alapvetése, „kritikai történetírás”- kritikai iskolák, esettanulmány: Jean Mabillon, <i>De re diplomatica</i>)</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: reformáció; vita; bollandista, maurinus; legisták; kritikai iskola; államismeret.</p>	<p>Vetített előadás, kommunikáció</p>	
<p>8. téma (8. hét): <i>A felvilágosodás</i> (paradigmaváltás, hosszú folyamat, elindítója a reneszánsz, folytatója a reformáció, betetőzője a felvilágosodás; a történelmi változások racionális magyarázatának igénye tovább csökkentette az isteni gondviselés és akarat szerepét, sőt egyes esetekben már teljesen ki is iktatta; különböző környezeti (földrajzi, éghajlati), valamint emberi (morális és társadalmi) tényezők állítása mint okok; tökéletesedett a források kritikai vizsgálatának módszertana. Esettanulmány: Giambattista Vico ciklikus modellje. A felvilágosodás legjelentősebb történetírója: Voltaire.</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: erudíció, elegancia, Aufklärung, fejlődés, haladás</p>	<p>Vetített előadás, kommunikáció</p>	
<p>9. téma (9. hét): <i>A pozitívizmus. A történetírás professzionalizálódása a 19. században</i> (a történettudós és természettudós hasonlósága; a történész feladata empirikus jellegű; elfogadható módszerek: megfigyelés, érzékelés; a természettudományok hatása, a 19. század négy nagy gondolkodói áramlata és az ezekhez kapcsolódó történetírói irányzatok: pozitívizmus, romantika, historizmus, marxizmus. Esettanulmányok: Auguste Comte, Henry Thomas Buckle, Leopold von Ranke</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: evolúció, törvények</p>	<p>Vetített előadás, kommunikáció</p>	
<p>10. téma (10. hét): <i>A romantika</i> - korábról ismert és használt alapfogalmak szembeállításai: a felvilágosodás és a pozitívizmus egyetemességével az egyedit, az általánossal a különöst, az emberiséggel a nemzetit, az ésszel az érzelmet, a valósággal a képzeletet, a világossággal a ködbe vesző misztikumot, az antiklerikalizmussal a vallásos hitet állította szembe a romantika; egzotikus tájak; a tömegek felfedezése a történelem számára. A romantikus történetírók egyik közös célja: nemzetük történelmi emlékezetének a megeremtése. Ezért a világ történetének különböző aspektusai helyett legtöbbjük a saját nemzeti múlt dicső és/vagy kritikus szakaszai felé fordult. Ez hozta magával a középkor újrafelfedezését. Kiemelkedő képviselők: Jules Michelet és Thomas Babington Macaulay.</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: történelmi emlékezet, tömegek, középkor újrafelfedezése</p>	<p>Vetített előadás, kommunikáció</p>	
<p>11. téma (11. hét): <i>A historizmus</i> - eredeti értelme: a német filozófiai idealizmus elméleti alapjait megtartva, a múlt hű rekonstruálhatóságát feltételezte, a levéltári anyag felfedezése, a források külső és belső kritikája. Tematikai</p>	<p>Vetített előadás, kommunikáció</p>	

<p>szempontból a historizmus kitüntetett témái az eszmék hordozói, illetve megvalósítói, vagyis az államok, az egyházak és ezek vezetői, tehát a „nagy emberek”, kedvelt műfajai pedig a politikatörténet és az életrajz. A historizmus atyja: Leopold von Ranke.</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: historizmus, szellem, történeti individumok.</p>		
<p>12. téma (12. hét): <i>A marxizmus</i></p> <p>- alapjellemzője, az emberiség történetének négy korszaka. A történelem végső mozgatóereje a gazdaság, termelési eszközök és termelési módok kapcsolata, elnyomók és elnyomottak harca, osztályharc, forradalom, kommunizmus, a fejlődés iránya megváltozhatatlan. Gazdasági szemléletű műtfelfogás annak következményeként, hogy a történészek felfedezik a gazdasági erőkben rejlő lehetőségeket a kutatás számára. Legjelentősebb képviselője: Karl Marx, akihez köthető az általános gazdasági elvek primátusán alapuló történetírás bevezetése is, francia követője: Jean Jaurès. A Marx utáni gazdaságtörténet legfontosabb jellemzői és képviselőinek bemutatása. Beszélhetünk-e gazdaságtörténeti iskolákról?</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: termelési mód, osztályharc, fejlődés, kommunizmus.</p>	<p>Vetített előadás, kommunikáció</p>	
<p>13. téma (12. hét): <i>Szamosodás és szintetizálás a 20. században</i> (különböző irányzatok: eszmetörténet, reprezentánsa: Jakob Burckhardt, gazdaság- és társadalomtörténet, reprezentáns: Fernand Braudel és Eric Hobsbawm, mentalitás, gender, kollektív emlékezet, jellegzetességeik). Hangsúlyváltás a műfajok terén (a hadtörténet, az alkotmánytörténet, a diplomáciatörténet és a biográfia helyét átveszi az eszme-, a gazdaság- és a társadalomtörténet), folytatódik a történetírás specializálódása, a változások oka a modernizáció és az új tudományágak – elsősorban a közgazdaságtan, a szociológia és a pszichológia – kialakulása, hatásuk: újszerű kérdésvetések és analitikus módszerek, a történetírás kétféle válasza az új kihívásokra. A szintetikus történetírás első jelentős képviselője a francia Henri Berr. Programját az általa alapított folyóiratban tette közzé. Esettanulmány: Fernand Braudel.</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: specializálódás, interdiszciplinaritás, analitikus módszerek</p>	<p>Vetített előadás, kommunikáció</p>	
<p>14. téma (14. hét): <i>Posztmodern ismeretelmélet és történetírás</i> - Derrida és a francia nyelvfilozófusok dekonstrukciós eljárása, valamint Foucault ezzel rokon diskurzuselmélete mellett a történetírás, illetve a társadalomtudományok 20. század végi paradigmaváltásának harmadik komponense a történetírás és a szépirodalom egyneműségének régi tézisének újrafogalmazó ún. narrativista álláspont. Ennek legismertebb képviselője az amerikai Hayden White. A posztmodern történetírás másik kiemelkedően fontos elméleti forrása Michel Foucault (1926–1984) strukturalista ihletésű könyvei, a tudomány fogalmának újraértelmezése, a történelmi ismeret kérdése az új</p>	<p>Vetített előadás, kommunikáció</p>	

<p>konstrukcióban, a történetírás mint mechanizmus. elméleti bázisa a valóság és a nyelv viszonyának újradefiniálása (ún. nyelvi fordulat), a mód, ahogyan formába öntünk és elmondunk egy történetet, befolyásolni fogja a történet jelentését. Jacques Derrida metodológiai eljárása az ún. dekonstrukció, szembefordulás a felvilágosodás pozitív ismeretelméleti örökségével, a nézetek központi kategóriája a hatalom, amely minden kor tudását és gondolkodási módját meghatározza, hármas egység: a történész, a forrásai és az olvasó. Esettanulmány: Simon Schama.</p> <p>Alapfogalmak, kulcsszavak: paradigmaváltás, narrativista álláspont, nyelvi fordulat, dekonstrukció</p>		
<p>Könyvészet</p> <p>Barnes, H. E.: <i>A History of Historical Writing</i>. Norman, 1986. (Történettudományi Intézet Könyvtára)</p> <p>Breisach, Ernst: <i>Historiográfia</i>. Budapest, 2004. (EME-Központi könyvtár)</p> <p>Davis, Natalie Zemon: <i>Martin Guerre visszatérése</i>. Budapest, 1999. (EME-Központi könyvtár)</p> <p>Fueter, E.: <i>Geschichte der neueren Historiographie</i>. Berlin, 1968. (Történettudományi Intézet Könyvtára)</p> <p>Kristón Pál: <i>A történetírás története</i>. Budapest, 1990. (fénymásolat, EME-Jordáky-könyvtár)</p> <p>Lefebvre, G.: <i>La Naissance de l'historiographie moderne</i>. Paris, 1971. (Történettudományi Intézet Könyvtára)</p> <p>Momigliano, A.: <i>Essays in Ancient and Modern Historiography</i>. Oxford, 1977. (Központi Egyetemi Könyvtár)</p> <p>Noiriél, Gérard: <i>A történetírás „válsága”. Elméletek, irányzatok és viták a történelemről tudománnyá válásától napjainkig</i>. Budapest, 2001. (fénymásolat, EME-Jordáky-könyvtár)</p> <p>Kötelező irodalom:</p> <p>1. Arnold, John H.: <i>Történelem. Nagyon rövid bevezetés</i>. Budapest, 2000. (EME-Jordáky-könyvtár, fénymásolat)</p> <p>2. Bloch, Marc: <i>A történész mestersége</i>. Budapest, 1997. (EME-Jordáky-könyvtár)</p> <p>3. Carbonell, Charles-Olivier: <i>Istoriografia</i>. București: Grafoart, 2006. (EME-Jordáky-könyvtár, fénymásolat)</p> <p>4. Ormos Mária: <i>A történelem és a történettudományok</i>. Budapest, 2003. (EME-Jordáky-könyvtár, fénymásolat)</p>		
8.2 Szeminárium / Labor (kéthetente két óra)	Didaktikai módszerek	Megjegyzések
<p>1. téma (2. hét): <i>A félévi szemináriumi tematika, a szemináriumi követelmények és a szeminárium menetének ismertetése</i></p>	Beszélgetés, felmérő teszt	
<p>2. téma (4. hét): <i>A görög történetírás reprezentánsai: Xenophón és Lukianosz</i></p> <p><i>Görög történetírók</i>. Válogatta, szerkesztette és az utószót írta Ritoók Zsigmond. Budapest, 1988, Európa, 393-397, 408-</p>	Szövegelemzés, Referátum bemutatása, megbeszélés	

<p>412, 414-415, 489-490, 598-600.</p> <p>Lukianosz: „Hogyan kell történelmet írni?” In: Lukianosz <i>összes művei</i>. I. köt. Ford. Kapitánffy István. Szerk.: Bollók János. Budapest, 1974, 590- 616. p.</p>		
<p>3. téma (6. hét): <i>A görög-római és római történetírás: Polübiosz és Ammianus Marcellinus</i></p> <p><i>Görög történetírók</i>. Válogatta, szerkesztette és az utószót írta Ritoók Zsigmond. Budapest, 1988, Európa, 495-504, 507-509, 520-522, 532-534, 563-568, 573-578, 601-607.</p> <p><i>Római történetírók</i>. Válogatta Zsolt Angéla. Budapest, 1986, Európa, 663-665, 684-688, 695-700, 715-718, 721-727.</p>	<p>Szövegelemzés, Referátum bemutatása, vita</p>	
<p>4. téma (8. hét): <i>A keresztény történetírás reprezentánsai: Eusebiosz és Szent Ágoston</i></p> <p>Eusebiosz <i>Egyháztörténete</i>. Budapest, 1983, 17-20., 37-40., 55-57., 263-267., 276. p.</p> <p><i>Aurelius Augustinus püspöknek a pogányok ellen Isten városáról írt huszonkét könyve</i>. Fordította Földváry Antal. I. kötet. Budapest, 1942, 58., 60., 62., 103-107., 154-155., 233-236., 334-335. p.</p>	<p>Szövegelemzés, Referátum bemutatása, megbeszélés</p>	
<p>5. téma (10. hét): <i>A középkori történetírás képviselői: Einhard és Freisingi Ottó</i></p> <p>Einhard: <i>Nagy Károly élete</i>. Budapest, 1902.</p> <p>Freisingi Ottó: <i>Krónikája</i>. Fordította, bevezetéssel és magyarázó jegyzettel ellátta: Gombos F. Albin. Bp., 1910. (Középkori krónikások 12-14.), 58-69, 302-305, 432-436.</p> <p>Freisingi Ottó: <i>I. Frigyes császár tettei</i>. Fordította, bevezetéssel és magyarázó jegyzettel ellátta: Gombos F. Albin. Bp., 1913. (Középkori krónikások 15-16.), 9-71, 120-123, 152-155.</p>	<p>Szövegelemzés, Referátum bemutatása, vita</p>	
<p>6. téma (12. hét): <i>A humanista történetírás két kiemelkedő képviselője: Niccolo Machiavelli és Francesco Guicciardini</i></p> <p>Machiavelli: <i>A fejedelem. A luccai Castruccio Castracani élete</i>. Ford. Lutter Éva. Válogatta, a bevezetőt írta és a jegyzeteket összeállította Szegő Katalin. Bukarest, 1991, Kriterion, 5-56., 73-74., 115-116., 135., 157-161. p.</p> <p>Guicciardini, Francesco: <i>Itália története (1494-1534)</i>. Budapest, 1990, Európa, 5-16, 95-102, 485-492, 513-514. p.</p>	<p>Szövegelemzés, Referátum bemutatása, megbeszélés</p>	
<p>7. téma (14. hét): <i>Historizmus és romantika a történetírásban (Leopold von Ranke és Jules Michelet)</i></p> <p>Iggers, Georg G. – James M. Powel (eds.): <i>Leopold von Ranke and the Shaping of the Historical Discipline</i>. Syracuse U.P., 1990, 3-21. p.</p>	<p>Szövegelemzés, Referátum bemutatása, vita</p>	

Pók Attila: „Szakértelem és elkötelezettség. Leopold von Ranke magyarországi értelmezéseiről”. In: Krausz Tamás-Szvák Gyula (szerk.): <i>Életünk Kelet-Európa. Tanulmányok Niederhauser Emil 80. születésnapjára</i> . Pannonica, Budapest, 2003, 177-183. p.		
Mitzman, A.: <i>Michelet, Historian: Rebirth and Romanticism in Nineteenth-Century France</i> . New Haven, 1990.		
Miskolczy Ambrus: „Jules Michelet, a próféta és a tanár”. <i>Aetas</i> 1999.1-2: 244-284.		

Könyvészet

Brown, Peter: *Szent Ágoston élete*. Fordította Sággy Marianne. Budapest, 2003, 350-366., 513-596. p.

Falus Róbert: *Az ókori görög irodalom története*. II. kötet. Budapest, 1964, 604-607. p.

Falus Róbert: *A római irodalom története*. Budapest, 1970, 432-433.

Guenée, Bernard: *Histoire et culture historique dans l'Occident médiéval*. Paris, 1980.

Uó: „Histoires, Annales, Chroniques”. *Annales: Economies, Sociétés, Civilisations* 28 (1972): 997-1016.

Miskolczy Ambrus: „Jules Michelet "demokratikus legendái" és a magyar-román párbeszéd.” *Századok* 133.2 (1999): 383-419.

Philips, M.: „Machiavelli, Guicciardini and the Tradition of Vernacular Historiography in Florence.” *American Historical Review* 84 (1979): 86-105.

Trevor-Roper, H. R.: *The Romantic Movement and the Study of History*. London, 1969.

Vanyó László: *Az ókeresztény egyház és irodalma*. Budapest, 1988, 520-534. p.

Walch, J.: *Les Maitres de l'Histoire: Augustin Thierry, Mignet, Guizot, Thierry, Michelet, Edgar Quinet*. Paris, 1986.

9. Az episztemikus közösségek képviselői, a szakmai egyesületek és a szakterület reprezentatív munkáltatói elvárásainak összhangba hozása a tantárgy tartalmával.

- kommunikációs készség fejlesztése
- elemzés hatékonysága
- interdiszciplinaritás
- magas fokú tárgyi ismeret, tájékozottság
- szakmai nyelv uralma

10. Értékelés

Tevékenység típusa	10.1 Értékelési kritériumok	10.2 Értékelési módszerek	10.3 Aránya a végső jegyben
10.4 Előadás	Fogalmi és tárgyi ismeret	Írásbeli felmérés	30%
	Szintetizáló készség	Írásbeli felmérés	30%
10.5 Szeminárium / Labor	Elemző készség	Dolgozat készítése	20%
	Szakirodalom ismerete	Írásbeli vizsga	20%

10.6 A teljesítmény minimumkövetelményei

- minden hallgató számára kötelező a félév utolsó előtti hetén (13. héten) a félévi, írott dolgozat leadása egy, az év elején meghatározott témából
- a kötelező jellegű irodalom ismerete
- min. 70%-os aktív jelenlét

Kitöltés dátuma

Előadás felelőse

Szeminárium felelőse

Kolozsvár, 2014. szept. 18.

Dr. Lupescu Mária egyet. adjunktus

Dr. Lupescu Mária egyet. adjunktus

Az intézeti jóváhagyás dátuma

Intézetigazgató

Kolozsvár, 2014. szept. 30.

Dr. Pál Judit egyet. docens